

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravníštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilski shod državnega in deželnega poslanca prof. Šukljeja.

(Izvirno poročilo „Slovenskega Naroda.“)

V Novem Mestu dne 27. avgusta.

(Dalje.)

Govoreč o svojem delovanju v državnem zboru, bi se sicer najrajši popolnoma izognil onima velikima vprašanjem, s kojima se je lani bavil državni zbor: trgovskim pogodbam in valutnemu problemu. Sicer sem baje v toliko utrjen v obeh kontroverzah, da lahko zagovarjam svoje stališče pred svojimi volilci in pred lastno vestjo, toda stvar je preobširna in pretežavna, da bi se temeljito dala razpravljati v današnjem razmeroma kratkem govoru. Torej le nekoliko kratkih opazek, ker so obe zadevi fruktifikovali na Novomeškem katoliškem shodu!

Tovariš Pfeifer je namreč zopet mrcvaril nesrečno vinsko klavzulo, „trtno uš štev. II.“, kakor jo je krstil radi tega, „ker je ravno tako pogubna za vinorejce, kakor trtna uš štev. I. vinogradom.“ Kritika njegova naslanja se na to, da vsled klavzule se uvaža mnogo italijanskega vina črez naše meje, naš denar pa roma v Italijo, potem pa ker ceneno italijansko vino silno pritiska na „vinsko ceno vinorodnih dežel.“

No, gospoda moja, istina je pač, da se sedaj izdatne količine italijanskega vina k nam importirajo. Posl. Pfeifer postregel je poslušalcem svojim s prav starimi številkami, bočem torej jaz navesti najnovejše uradne številke. Tu imam pred seboj neko publikacijo, neizogibno potrebno vsakemu politiku, kateri se bavi s trgovinsko-političnimi zadevami: „Statistische Uebersichten betreffend den auswärtigen Handel des österreichisch-ungarischen Zollgebietes.“ Zvezek VII. iz l. 1893. nam v istini kaže, da znaša import italijanskega vina v prvih šest mesecih t. l., tedaj od 1. januarja do 30. junija, nič manj nego 701.847 metričnih brutto centov v trgovinski vrednosti 6.667.547 gld. Temu nasproti se je v istem času izvažalo iz našega carinskega ozemlja 116.356 metr. cent. v trgovinski vrednosti 3.223.061 gld. Označevalno je, da je trgovinska vrednost metričnega stota italijanskega importa le 9 gld. 50 kr., našega eksporta pa 27 gld. 70 kr.,

ali gospoda moja, jedne stvari ne smemo prezirati! Avstrijska vinska produkcija se je silno skrčila tekom zadnjega desetletja, dandanes pridelujemo v naši monarhiji morda za polovico manj vina nego pred desetimi leti! Prebivalstvo naše pa je vina vajeno — mari je tedaj nesreča, ako se na leto pripelje k nam, recimo tudi 1½ milijon hektolitrov cenene italijanskega vina, katero služi večinoma le v to svrhu, da na Ogerskem in Nižjeavstrijskem ž njim mešajo domači pridelek? Kaj bi pač počela naša vinska trgovina, da ne bi mogla pomagati si na ta način vsaj za toliko časa, da se zopet ojači domača vinska produkcija? In tarnanje, da italijanska konkurenca ceno jemlje našemu pridelku! To velja za Dalmacijo, ali vsaj za Dolenjsko, gospoda moja, se to ne more trditi. Leto dni imamo že italijansko vino v deželi, in vender navzlic tej konkurenci nikoli nismo imeli približno tako visokih vinskih cen, kakor baš sedaj. (Istina, tako je!) Pravo so pogodili oni, kateri so dejali, laško vino ne bode škodovalo dolenjskemu „čvičku“, nasprotno, primera s težkimi italijanskimi vini bo le koristila našemu blagu. (Dobro!) Naj nas torej tovariš Pfeifer vender jedenkrat pusti na miru s svojim obrabljenim dovtipom — da bi le več pridelali „dolenjca“, iztržimo ga po prav bonetni ceni, za to se nič ne bojimo (dobro). In prav veseli bodemo, če nam „trtna uš štev. I.“ več nebo škodovala nego Pfeiferjeva „trtna uš štev. II.“! (Veselost.)

A kaj naj porečem o načinu, s kojim se je razpravljalo na Novomeškem katoliškem shodu valutno vprašanje? Gospoda moja, finančna veda nima težavnejšega problema nego je valutni, večletnega resnega študija treba, predno se vanj uglobi izobražen mož — kako ga hočete potem dopovedati pri prostem kmetu? Če je pa govornik pred Novomeško vojašnico že sodil, da mora katero ziniti tudi o valutnem vprašanji, potem velevalo mu je navadno poštenje, da se izogne vsaj očitnim neresnicam, tembolj ker je govoril na shodu, katerega diči častni priimek „shod katoliški“. In vender je posl. Pfeifer trdil hladnodušno, da imamo vsled valute „par sto milijonov goldinarjev več dolga“, in poleg njega je mirno sedel in modro poslušal posl. Povšé, kateri bi vsaj nekoliko moral biti infor-

miran o valutni akciji. „Par sto milijonov goldinarjev več dolga“ — kmetu, slišavšemu te besede, se je morala kar koža ježiti, češ, par sto milijonov so zabili židom na ljubo! Na dan torej z resnico, avtentične številke vam podajam, številke, za katere prevzamem poročstvo in naravnost pozivljam aranžirje dotičnega shoda, naj jih ovržejo, saj jih hočem prijaviti baš v ta namen. Istina je, da se je za nakup potrebnega zlata dosihmal izdalo — to bi moralo znano biti vsakemu vestnemu poslancu — zlate rente:

11. januarja t. l.	30 milijonov,
28. februarja t. l.	30 „
1. aprila t. l.	40 „

vsega skupaj torej . . . 100 milijonov

in niti krajcarja več. Vse zlato pa, katero se je skupilo za to rento, je do zadnjega krajcarja pod varnim ključem ter ostane pod strogim nadzorstvom kontrolne komisije za državni dolg in toliko časa, da se prično gotovinska izplačila. Obrestovanje te svote stane 4.019.569 gld. a. v., toda pozabiti ne smemo, da se je ob istem času vršilo konvertovanje 5% nih in 4½% nih državnih dolgov, katero bi absolutno nemogoče bilo pri stari veljavi. Vsled tega, ker smo to rentno kategorijo zamenjali proti 4% nim papirjem, prihranimo v državnem proračunu 1.888.101 gld., kar treba odtegniti od kosmatega troška valutne premembe. Potem pa je uvaževati kovinski dobiček pri drobiži in ta znaša za tekoče leto 4.188.000 gld., torej pokrije letos gori omenjeno obrestno svoto. Niti za l. 1893 niti za 1894 trebalo bode posebnega kredita za ono obrestovanje, — posl. Pfeifer bi to moral znati tembolj, ker je finančni minister o svojem času to že bil naznanil ter skušnja kaže, da se je obistinilo njegovo prokovanje. Pa še nekaj in to odločuje! Recimo tudi, da mine celo desetletje, predno uredimo valuto svojo — mari je to vse jedno, da je že do sedaj v osrednjih državnih blagajnicah tu in ostan Litave ter v obokanih kletih avstro-ogerske banke nakopičenih nad tristo milijonov goldinarjev v efektivnem zlatu? Mari sodi veliki finančni politik (Veselost), kateri zastopa Novomeške kmetske občine, da to nič ne zaleže avstrijskemu državnemu kreditu, da to nič ne upliva na kurs naših državnih papirjev in celo na kurs avstrijskega denarja, kateri

LISTEK.

Olimpija.

(Konec.)

Zevsovo svetišče v Olimpiji je bilo jedno največjih templjev doriškega sloga v Peloponezu. Bilo je sezidano okoli l. 450 pr. Kr., merilo 64 × 28 m in bilo 20 m visoko do stropa. Zunanja lopa je slovela na 34 stebrih, od katerih stoji še 20 podstavcev na svojem mestu. Ti stebri so bili iz školjknega konglomerata izklesani in z stukom prevlečeni ter tako mogočni, da so merili pri tleh 2 24 m v premeru, torej so bili debelejši, nego stebri partbenona na Akropoli v Atenah. Koncem srednje ladje stal je nekdaš orjašk kip Zevsov, Fidijevo mojster-delo iz zlata in slonove kosti. Kip je ostal do zadnje svečanosti olimpijskih iger (394 po Kr.) na svojem mestu, potem so ga baje prenesli v Carigrad in razkosali za manjše nakrasnine. Poleg tega kipa imelo je svetišče še imenitne kipe v obeh podstropjih (Pelops si pribojuje svojo nevesto Hippodamejo ter ž njo vso eliško državo; boj mej Lapiti in Ken-

tavri zaradi Didamije) in reliefne podobe na metopah okoli in okoli podstrešja (dvanajst junaških činov Heraklovih).

Še starejši, nego Zevsovo svetišče, bil je Herin tempelj „häreon“ v znožji Kronosovega griča, čegar ostanki so se najbolj ohranili. O-tal je namreč po konci še ves temeljni zid do 1 m višine, a zgoreni deli so bili zidani le iz ilovičastega kamenja, zato so razpadli. Svetišče je imelo v starodavnem času lesene stebre in ko so ti segnili, nadomestili so jih počasi s kamenitimi, katerim se pozna, da niso delo jedne roke (ohranilo se jih je še 33 do 3 m višine). Poleg Herinega kipa bilo je v tem svetišču postavljenih še mnogo drugih iz zlata in slonove kosti, pa tudi iz mramorja, mej njimi prekrasni Praksitelov Hermes. Vzhodno od häreona je stal sedaj popolnoma razdejani „metroon“, t. j. tempelj matere bogov, južno od njega pa veliki žrtvenik Zevsov, ki je bil pravo središče vsega svetega prostora.

Poleg häreona je stala na severni strani altise „exedra“ Heroda Attika (atenskega milijonarja iz II. stol. po Kr.) t. j. krasen vodometa obdan z mnogimi kipi. Vzhodno od njega so se vlekle za metroonom zakladnice raznih grških mest tja do

obokanih vrat stadija (192,27 m), kjer se je vršil glavni del olimpijskih iger. Za stadijem razprostiral se je tjedoli proti Alfeju bippodrom, ki je pa sedaj popolnoma razdejan. Ob vzhodni strani altise so bile same lope in sprehajališča, na jugovzhodu pa Neronova hiša, kjer je bival, ko se je skazoval v olimpijskih igrah. Na južni strani altise so bili Rimljani napravili slavnostna vrata in poleg njih na zahodu je stala posvetovalnica olimpijskih svetovalcev. Na zahodu sta bila poleg že imenovanega leonidaiona in theekoleona še mali gimnaziji ali palestra (za vaje v borenji) in veliki gimnazij za vaje v tekanji. Poleg poslednjega je stal pritanej, kjer so gostili zmagovalce v olimpijskih igrah in kjer so vedno netili sveti ogenj Hestije, čegar pepel so pokladali na Zevsov žrtvenik. Sicer je pa vse razvalinsko polje s trnjem in osatom (acanthus) posajeno.

Največji ponos Olimpije je omenjeni Praksitelov Hermes, jedini nam ohranjeni izvirni kip tega velikega mojstra. Postavili so ga sedaj v apsidolo olimpijskega muzeja, katerega so sezidali na mali stopici pod Druvo, ravno nasproti olimpijskemu polju. O lepoti mramorja in krasoti izpeljave sliši se samo jedna hvala. Krasnoslovci hvalijo posebno

bi brez tega gotovo še imel večji disagio nego ga ima dandanes?! Težko sem se lani odločil za valutne zakone, a danes sem uverjen, da sem s svojim glasovanjem pravo bil pogodil!

Mnogo bi Vam mogel povedati o novi davčni reformi. Član sem permanentnega davčnega odseka, v pododseku njegovem izdelali smo načrt novega splošnega pridobinskega davka, kateri nadomesti naj sedanjo pridobnino in dohodarino ter bode gotovo bolj ugajal davkoplačevalcem nego dosežanji davek, — informiran sem dobro o tej stvari, ali preznamenita je in prevažna, da bi jo odpravil tako mimogredé. Predno se prične razprava o davčnih predlogih v državni zbornici, nameravam Vas sklicati na poseben razgovor, da Vam razjasnim svoje nazore o tem vprašanji. (Konec prih.)

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VIII. velika skupščina

dné 26. julija 1893 v Sežani na Krasu.

(Oficijelno poročilo družbinega odbora.)

XV.

V proslavo naši družbi je objavil „Mir“ 20. oktobra 1892. lep sonet, a „Soča“ je povodom izborne akademije, prirejene po ženski podružnici v Gorici, poslala tudi našo družbo z dvema klasičnima pesnima, kateri je zložil neimenovan pesnik. „Edinost“ je sprožila „Cirilo-Metodijski dar“, ki je družbi naklonil že mnogo stotakov. Sicer pa so se skoro vsi slovenski časniki v posebnih člankih spominjali naše družbe, a posebno izborne spise in pojasnila o njej so objavili: „Mir“, „Slovenski Gospodar“, „Domovina“, „Dolenjske Novice“, „Edinost“, „Soča“, „Novice“, „Slovenski Narod“, „Domoljub“ in „Rodoljub“. V tej okoliščini je tudi iskati toliko zanimanja za našo družbo. Iz dozda navedenega se je slavna skupščina prepričala, kolike simpatije uživa naša družba v vseh slojih našega naroda. (Istina!) Neko sankcijo temu čustvovanju uvideva naša družba v običajnih darovih dveh visokih korporacij: preslavnega deželnege zbora Kranjskega s tisoč in slavnega mestnega zastopa Ljubljanskega s pet sto goldinarji. (Slava!)

Vsem podpornikom, dobrotnikom, pospeševalcem družbinih namenov, vsem podružničnim načelnikom in narodnim časopisom iskreno zahvalo!

A tudi milih pokojnikov ne smemo pozabiti. Žal, da nam jih je letos — kolikor se nam je naznanilo — dokaj pokosila nemila smrt. Monagr. kanonik Legat, ustanovnik Tržaške moške podružnice, ki je blagodušno oskrbel sliko vladike Ravnikarja za našo knjižnico, preminol je v najlepši dobi. Dekan Lovro Potočnik, bivši prvomestnik Gornje-gradske in podpredsednik Braslovške podružnice, ki je volil naši družbi v svoji oporoki 50 gl. Nena doma je umrl A. Pakiž, učitelj v Lokvi, bivši odbornik Nakelske podružnice. Metliška podružnica izgubila je svojega ustanovnika Martina Tomca, župnika v Suhoru. Tilika Freuensfeldova, osnovateljica ženske podružnice v Ormožu, je le malo časa še gledala sad svoje trudoljubivosti. Idrijska moška podružnica je izgubila svojega blagajnika Frana Lapajneto, Vrhnjska moška podružnica svojega prvomestnika dekana Koprivnikarja. Narodni buditelj

pravo razmerje udov, mladeniško-dražestne poteze v obrazu, posebno pa nedosežno spretnost v izobrazbi posameznih delov: las, roke in obleke. Kip predstavlja „božjega poslanca“, kako nosi svojega malega polubrata Dijoniza nimfam v vzgojo, kakor mu je bil Zevs zapovedal, in sicer ravno v tistem hipu, ko ponuja utrujenemu dečku grozd (to manjka), po katerem Dijoniz blazno stega svojo ročico. Lasje, oči, ustnice in obleka je bila nekaj pobarvana, ali obrnilo se je le še malo sledu. Na glavi je nosil kip broust pozlačen venec in v levici ravno takošno glasniško palico, kar je sedaj vse izginilo. Razni potniki zatrjujejo, da je vredno potovati v Olimpijo samo zato, da si ogleda Praksitelovega Hermesa od obličja do obličja.

Poleg tega kipa občudujejo v olimpijskem muzeji še Paionovo Niko (boginjo zmage), katero so bili Mesenci postavili valed svoje zmage nad Špartanci blizu Zevsovega svetišča. Kip je precej poškodovan, ali poleg njega so postavili restavriran uzorec, ki nam pojasnjuje vse, kar manjka. V muzeju hranijo tudi podstropne kipe in metopne reliefe, potem mnogo drugega drobiža. S. R.

koroški dr. M. Lutman, osnovatelj in odbornik podružnice v Ziljski Bitrici, je pač prezgodaj legel v grob. Brežiška podružnica obžaluje svojega ustanovnika, župnika Ivana Kuseja v Dobovi. Istotako Beljaška podružnica svojega ustanovnika vrlega trgovca Frana Pibača in odbornika, Simona Štočekel-na, župnika pri sv. Lenartu. Izvanakademijška Graška beleži v svoji kroniki mej mrtvimi: Dr. viteza Močnika, majorja Andr. Komelja pl. Sočebrianskega, kanonika dr. Robiča, kateheta Petra Wallnerja, nadinsženirja Iv. Vičiča, Karolino Trampeljevo, rojeno Nemko, ki je mej Hrvati in Slovenci živeč omilila si naš rod. Ustanovnik Mokronoške podružnice notar Ivan Fišer preminol je v Gornjem Gradu. Trgovec Martin Jurič v Št. Rupertu na Dolenjskem, ki je volil naši družbi 20 gl. Ženska podružnica v Št. Vidu nad Ljubljano oplakuje svojo vrlo blagajničarico Josipino Zupan-ovo. Višnjegorsko-Zatičinska podružnica zgubila je svojega podpredsednika Primoža Ribnikarja, župnika v Zatičini. Goriška možka podružnica obžaluje poleg gori imenovanega vojaškega pisatelja Komelja župnika Jakoba Vižentinija na Vogrskem. Senožeska podružnica izgubila je deželnege poslanca Hinka Kavčiča. V Ljubljani je preminol družbenik Šentjakobsko-Trnovske podružnice, komptoirist Josip Kadunjec, kateri je tajništvu vsa leta za našo družbo veliko pomagal. In nedavno je umrl naše družbe pokrovitelj Julij Rozina, trgovec v Pudobu pri Ložu.

Teh vrlih pokojnih kakor vseh živih družbenikov spominjali smo se pri današnji presv. daritvi. (Slava jim!)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. avgusta.

Vlada in češki veleposestniki.

Ponedeljska Pitija grofa Taaffeja lotila se je včeraj čeških veleposestnikov, dokazuje, da morajo stati nad strankami, to se pravi, da morajo biti poslušni izvrševatelji Taaffejevih ukazov, sicer greš zoper zgodovinsko svojo minulost. Oficijozni list piše: Mladočehi odbijajo plemstvo, češ, da ni češko. Državno pravo, za katero se plemstvo unema, je bistveno različno od državnega prava Gregrovega in Riegrovega, o njem nečijo niti Čehi niti Nemci nič slišati. Ali bi v takih razmerah morda ne kazalo temu, plemstvu okleniti se tradicij tiste dōbe, v kateri je bilo na Češkem ustvarjeno, tradicij Ferdinandove dōbe, v kateri je bila ustanovljena država in v kateri so vladarjevi darovi imeli namen, ustvariti dinastiško in državi udano plemstvo na mestu nepokornih čeških plemenitnikov. Te rodovine so postale znamenite ne kot privrženci češkega prava, ampak kot njega nasprotniki. Habsburžani niso iz Češke napravili državo nego kronovino in kot taka se je upravljala zadnjih 200 let. Morda bi mogla ta tradicija dobiti večjo veljavo, ker so jej Čehi nasproti. — — — „Montagsrevue“ govoriči v tem zmislu še dalje in pripoveduje zlasti obširno, kakov dobiček bi imeli Nemci in Čehi, ako bi veleposestniki se potegovali samo za ravnopravnost — seveda v Taaffejevem zmislu — in ne za državno-pravne ideje. Oficijozni glas dobi gotovo primeren odgovor in prav radovedni smo, kako se bode glasil. Mej vrstami se iz tega članka bere nekaj poziv, naj češki plemiči ustanové „srednjo stranko“, Taaffejev politiški ideal, s katerim na Moravi tako izvrstno izbaja.

Razpor v mladočeški stranki.

Afēra Greg-Masaryk zanimala vse javno mnenje na Češkem, zlasti ker so posamičnosti iz klubove seje povsem nepoznane. Ve se samo, da je Masaryk svoje stališče prav krepko branil in se odločno zoperstavljal vzprejeti resoluciji. Kakor javlja nekoliko motni vir, Dunajska „Extrapost“, izjavil je Masaryk po vzprejetji resolucije, da je ta sodba povsem nepravilna, da kluba ne zmatra kompetentnim, soditi o tej afēri, in da misli apelirati na svoje volilce. Drugi listi pravijo, da bo Masaryk svojim volilcem pojasnil vso stvar in je vprašal, ali žele, da odloži mandat ali ne. — Ponavljamo tudi danes, da bi nas jako veselilo, ako bi ostal Masaryk v parlamentu.

Delavsko gibanje.

Dunajski delavci priredili so v nedeljo več shodov, kateri pričajo, kako silno rase delavsko gibanje. Največji je bil shod v Donaufeldu, katerega se je udeležilo okolo 5000 oseb. Vsi govorniki so tirjali splošno volilno pravo in se izrekli za generalni štrajk, ako bi državni zbor ne ustregel želji po volilnem pravu. — Tudi neodvisni socialisti so sklicali shod, na katerem so pa agitirali zoper splošno volilno pravo, češ, da to nima nikake vrednosti, da parlamentarno delovanje korumpira delavsko stranko in da je zoper revolucionarna načela, ker pomenja paktiranje. — Drugi shod neodvisnih socialistov je bil razpuščen radi turbulentnih prizorov.

Košutovi nazori o narodni neodvisnosti.

V tem, ko se tiska četrti del Kossuthovih zbranih spisov, obelodanil se je v raznih listih predgovor tej knjigi, v katerem govori Kossuth o osvobojenju Italije s osirom na madjarsko gibanje za svobodo. Kossuth piše: „Nenadomestna pogoj „narodni“ svobodi je „neodvisnost“. Brez neodvisnosti ne more noben narod biti gospodar svoje usode. To je povsod na svetu, pri vsakem narodu, v vsakem času, v vseh okoliščinah nepobitna resnica, kateri ni treba dokazati, kakor ni treba dokazati za to, da solnce sveti.“ — Na drugem mestu pravi: „Brez neodvisnosti ni moči uspešno napredovati na potu k materijalnemu blagostanju, ... da, brez neodvisnosti ne more biti niti osebne niti državljanske svobode. ... Brez neodvisnosti je nemogoča narodna svoboda in — vzemši to doslovno — nemogoča je narodna eksistencija. ... Beseda „domovina“ ne pomeni samo neko omejeno področje, v katerem živi kak homogeni ali premešani narod, to je vzvišen pojem, ki daje tej grupi naroda skupni cilj, skupni interes, skupni moralni značaj. Prebivalstvo kake dežele, odvisne od tuje moči, se ne more oduševljavati za skupne interese; deli se v grupe, katere tiščé partikularistiški interesi v razne smeri.“ — Te Kossuthove aforizme — ako jih smemo tako imenovati — se nam vidijo jako točne. Navedli smo jih v nadeji, da te besede moža, ki gotovo pozna pomen narodne neodvisnosti, odprejo očem tistim slovenskim zaslepljencem, ki se še vedno ne morejo potolažiti, da se mi navdušujemo za združenje z neodvisno Hrvatsko.

Vnanje države.

Ruska mornarica.

Ruska vlada je sestavila posebno brodovje, katero se bo vedno mudilo v Sredozemskem morju. Čim se to sedaj v Ameriki mudeče se brodovje vrne v Evropo, obišče kako francosko luko in sicer najbrž Brest, kjer se bodo vršile velikanske slavnosti, kakor svoj čas v Kronstadtu. Ta obisk se je določil za mesec september in pride rusko brodovje najbrž že dne 15. v Brest. — Ruska vlada skrbi tudi za brodovja v Baltičkem morju in prav te dni ukazal je car napraviti v Libavu vojni pristan. Morje v tej luki ne zamrzne nikdar in zato je ta luka posebne važnosti za rusko brodovje.

Francoske volitve.

V nedeljo se bodo na Francoskem vršile ožje volitve, pri katerih se bode odločila usoda marsikakega politika. Zlasti za izid borbe, katero imata prebiti Clémenceau in Floquet, zanimljejo se vsi politiški krogi, ker sta bila oba jako markantni osebi in zelo uplivna. Clémenceau ima jako malo upanja na zmago. Njegov protikandidat Vincent, kateri je dobil pri prvi volitvi 1700 glasov, podpira konservativnega kandidata, s katerim pride Clémenceau v ožjo volitev in to utegne prouzročiti poraz tega nekoč vsegamočnega moža. Tudi v Floquetovem okraju združili so se vsi nasprotniki, kakor v okraju bonapartista in klerikalca Cassagnaca.

Denarna kriza v Ameriki.

V deželi vsegamočnega dolarja, v Združenih državah, koncentruje se vsa javna pozornost ne več na svetovno razstavo v Chikagu, ampak na poslansko zbornico, na kongres, kateri se je te dni baval v vprašanju o odpravi Shermanovega zakona. Ta zakon določa, da mora država vsako leto nakupiti izvestno množino srebra, ker pa je srebro izgubilo sedaj velik del svoje vrednosti, prišla je država v veliko nevarnost, nastala je denarna kriza, katere neizogibni konec bi bil prej ali slej bankrot. Vzlic temu, da je razveljavljenje tega zakona v največjem interesu države, se temu mnogi poslanci upirajo, iz osebnih razlogov seveda. Včeraj je poslanska zbornica zaključila debato o tem predlogu, danes pa se ima vršiti glasovanje. Iz poslanske zbornice pride predlog v senat. Vlada, zahtevajoča razveljavljenje Shermanovega zakona računa, da dobi v poslanski zbornici večino 40 glasov, v senatu pa večino 6 in 7 glasov.

Domače stvari.

— (Koprivniška slavnost in „kato-liško“ resnicoljubje.) Sinočni „Slovenec“, katerega „neprestano dražimo in drezamo“, se je, hoteč nam zopet očitati kaj grdega, hudo spekel. Trdi namreč, da ima naš list navado, „da vsako 25 in 10letnico kake čitalnice in kakih požarnih brambovcev v dolgih vrstah priporoča“, da pa za 100 letnico Vodnikov v zadnjem tednu ni imel niti za jedno vrsto prostora. — Temu nasproti sklicujemo se le na št. 194. našega lista od petka 25. t. m., v kateri smo, kakor tudi poprej redno, objavili o omenjeni slavnosti sledečo notico:

— (Slavnost stoletnice fare na Koprivniku) in nje prvega duhovnega očeta Val. Vodnika se bode vršila v nedeljo 27. t. m., kakor smo že naznanili — po vzporedu, ki smo ga že objavili. Odkrila se bode spominška plošča po slavnostnem govoru gosp. prof. nadzornika Levca. Cerkveni govor bode imel g. župnik Ažman. Popoldne bode izlet v Boh. Bistrico, drugi dan pa

izlet k Savici. Slavnost se bode vršila pri vsakem vremenu.

Včeraj pa smo prijaviili prav tako, kakor „Slovenec“, brzojavno poročilo o izidu slavnosti, da objavimo tudi še obljubljeni nam obširnejše poročilo. Toliko v obrambo resnice. Druzega na ta napad od strani ljudij, za grde laži zlorabečih svoj duhovni plašč, nimamo odgovoriti in tudi na pridejane psovke ne, ki padajo, sedaj ko smo jim vzeli podlago, same ob sebi nazaj tja, od kjer so prišle. Z Bogom!

— (O s o b n e v e s t i.) Polkovnik g. Ferdinand vitez Gariboldi dobil je povodom upokojenja naslov in značaj generalmajorja ad honores in red železne krone tretjega razreda. — Bivši bosanski avskultant g. Karl Sturm je imenovan avskultantom za Kranjsko.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali kronicine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Iz Zagorja ob Savi poslal je g. Zabovnik 18 kron 60 vin. nabranih mej tamošnjimi rodoljubkinjami in rodoljubi; darovali so: gosp. Šlihtinger nabral od vesele topilniške družbe pod kozolcem 8 kron 60 vin.; dalje so darovale po 1 krono: gospé Marija Čopar, Jerica Lazar in gdčne. Jula Pirc, Marija Mikec, Marija Lozar, Pavla Kriznik, Ana Korbar, Antonija Milač, Marija Uršič in Marija Umek. — Iz Maribora vzprejeli smo po g. J. Travnu 12 kron, kot donesek slovenskih podčastnikov 5. dragonskega in 97. pešpolka zbranih pri brigadnih vajah v Mariboru; darovali so: po 2 kroni: gg. Josip Globočnik in Janko Traven; po 1 krono: gg. Fran Lampel, Dragotin Puppis, Ivan Završek, Ivan Biancani, Anton Černigoj, Anton Podgornik, Janko Puppis, Janko Trost. Živili vrli darovalci! — Gospa Karolina pl. Bleiweis-Trsteniška (vdova po pokojnem dr. Jan. Bleiweisu) darovala je 10 kron (namestu venca na krsto rajnkemu Jan. Nep. Horaku.) Skupaj vzprejeli smo danes 40 kron 60 vin., katere izročimo vodstvu. Slava rodoljubnim darovalkam in darovalcem in njih naslednikom!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslali so uredništvu našega lista: gg. Josip Cukjati, Marica in Zdravko Novak na Trojanah vsak 1 krono, skupaj 3 krone, katere izročimo vodstvu. Živili darovalci!

— („Pravnikov“ izlet.) Odboru društva „Pravnik“ došlo je veselo poročilo, da bodo počastile izlet, kateri se priredi dné 3. septembra na Bled, tudi nekatere č. gospe soproge članov. Odbor vzel je to vest z radostjo na znanje, dobro vedoč, da bode navzočnost dam razveselila vsacega udeleznika, ter vabi vse č. gospe soproge članov, naj se blagovolé v obilnem številu udeležiti izleta. — Poroča se nam tudi, da bode skušal odbor preskrbeti na državni železnici rezervirane vagona za izletnike. Mej Ljubljanskimi člani osnoval se je poseben odbor pevcov, kateri bode skrbel za ubrano petje na izletu. Kdor se želi udeležiti izleta, pa še ni naznanil svojega prihoda, javi naj se vsaj do sobote pri odboru.

— (Prva seja osnovalnega odbora društva za zgradbo cenениh uradniških hiš v Ljubljani) bode danes zvečer ob 8. uri v psarni I. uradniškega konsumnega društva na Turjaškem trgu št. 6, v I. nadstropju.

— (Glas iz občinstva.) V poslednjem času se je v mnogih mestnih ulicah položil prav ugoden nov tlak ob hišah, za kar je gotovo vse prebivalstvo hvaležno. Vendar bi bilo pa treba, da tudi posamični hšni posestniki storé vse, kar je potrebno, da občinstvo more uživati popolnoma udobnosti novih trotoarjev. Radovedni smo, kdaj se bode že vendar odločil posestnik hiše št. 6 na Rimski cesti, da odstrani nevarne na trotoar moleče stopnice, kar bi se bilo moralo že davno zgoditi. Ali se bode čakalo morda tako dolgo, da se v temi kdo prav resno pobije?

— (Izpred porotnega sodišča.) Pred porotnim sodiščem Ljubljanskim pričela se je včeraj tretja letošnja sesija, ki bode trajala do 2 septembra. Obravnavalo se bode 11 kazenskih zadev; mej drugimi vršila se bode 1. septembra obravnava proti bivši kuharici Amaliji Prezel, ki je svoje novorojeno dete umorila ter v župnijski kleti na Črnem Vrhu zagrebla. Lokalne zanimivosti bode tudi obravnava proti Franu Peteani-ju, ki je nedavno na Št. Peterskem nabrežji v Ljubljani zavrtno napal nekega hlapca ter ga težko ranil in oropal. — Prva

včerašnja obravnava vršila se je proti 18letnemu kmetskemu fantu Štefanu Krušiču iz Št. Vida, katerega je državno pravdnštvo obtožilo hudodelstva uboja. V nedeljo dne 25. junija t. l. popoldne pili so na Poljanah tamošnji fantje in dekleta za skupilo za prodani mlaj. Zvečer šli so fantje mirno v bližnjo vas Št. Vid, se zbrali tam pred Lorenčovo krčmo ter zapeli nekoliko pesem. To pa je jezilo brata Janeza in Štefana Krušiča, katerih hiša stoji blizu omenjene krčme. Zaradi tega zagnal je Janez Krušič precej velik kamen proti fantom, pa ni nobenega zadel. Poljanski fantje nehali so potem prepevati ter se napotili domu. Ko so šli fantje mimo Krušičeve hiše, klicala sta je omenjena brata na korajžo, ali ti so šli mirno naprej. Zadnjega, Miho Bradača, udari Janez Krušič parkrat s kolom in koj na to useka ga še brat Štefan s koso tako silno po glavi, da se je Bradač takoj zgrudil ter izgubil zavest. Drugi dan je Bradač umrl. Izrek izvedencev pokazal je, da je Bradač imel presekanu zatilnico in možgane in da je rana bila absolutno smrtna. Tudi priče Janez Čamernik, Fran Bernik in Janez Štrukelj pripovedujejo dogodek tako, kakor je zgoraj omenjeno. Porotniki odgovorili so na stavljeno vprašanje z „da“ in sodišče obsodilo je Štefana Krušiča na 6 let težke ječe, poostrene vsak mesec s postom ter trdim ležiščem v temni celici dne 25. junija vsacega leta. — Pri drugi obravnavi sedel je na zatožni klopi 26 let stari samski delavec Boštjan Hauptman, po domače „Kovkarjev“, iz Št. Jurija v Litijskem sodnem okraju. Boštjan Hauptman prišel je dne 8. junija popoldne, ko so bili vsi domači na polju pri delu, v hišo svojega v Ameriki bivačega brata, odprl zaklenjeno sobo ter iz zaklenjene škrinje vzel žepno uro z verižico, vredno 9 gld., ter ukral gospodinjji tudi koso, ki je v veži visela. Predno je odšel, vrgel je goreče trske, s katerimi si je svetil, po tleh, vsled česar se je vnela obleka Urše Hauptman. Mimogredoč zapazil je Jože Pepelnjak, da se kadi iz sobe, ugasnil že gorečo obleko in še goreče trske ter odvrnil večjo nesrečo. Državno pravdnštvo obtožilo je vsled tega Boštjana Hauptmana hudodelstva tatvine in hudodelstva zažiga. Obtoženec je priznal tatvino in priznal tudi, da je zanetil ogenj, taji pa, da je imel namero, zažgati hišo, in trdi, da si je z trskami le posvetil v temni veži in da jih je potem brez kake namere proč vrgel. Porotniki odgovorili so na prvo glavno vprašanje glede tatvine jednoglasno z „da“, drugo glavno vprašanje glede zažiga pa so zanimali ter potrdili le eventualno vprašanje glede hudobnega poškodovanja tuje lastnine. Sodišče obsodilo je potem Boštjana Hauptmana na tri mesece ječe. — Obravnavo vodil je deželne sodnije predsednik g. Kočevar; obtožbo zastopal je državni pravdnik g. Pak; obtoženca pa je zagovarjal odvetnik g. dr. Hudnik. Obravnava končala se je ob polu 7. uri zvečer. — Danes vršili sta se dve tajni obravnavi. Pri prvi bil je obsojen 18 let stari Jože Mahnič iz Dolencevasi (okraj Senožeče) zaradi hudodelstva posiljenja na 18 mesecev težke, z jednim postom vsak mesec poostrene ječe; pri drugi pa 52 let stari kočar Janez Hribar iz Zaloga pri Kranji zaradi posiljenja, krvosramnosti in oskrumbe na 5 let težke ječe, poostrene z jednim postom vsak mesec.

— (Odlikovanje.) Svetovnoznani čebelar g. Mihael Ambrožič iz Mojstran bil je v Heidelbergu na Badenskem na čebelarskem shodu, ki je vselej s čebelarsko razstavo združen, koncem avgusta t. l. zopet odlikovan z dvema svetinjama in jedno diplomom. Ta podjetni in izkušeni čebelar, kateri pošilja čebele po vsej Evropi, v Ameriko, da celo v daljno Avstralijo, ima sedaj že 38 svetinj, 19 denarnih in častnih daril in 30 častnih in priznanjskih diplom; tedaj vsega skupaj 87 odlikovanj. Čestitamo!

— (Germanski stebri se majoje.) Iz Celja se nam piše dne 26. avgusta: Z nesramno impertinentnostjo porabili so še vsakdar naši psevdonemci priliko, če se je kateremu slovenskemu ali sploh nepristranskemu trgovcu primerila nesreča, da je moral ustaviti plačila, v ta namen, da so opsovali slovensko prebivalstvo. Vkljub največji marljivosti našli so le par malenkostnih slučajev. Toda danes meni, jutri tebi! Nakrat začel se je v Celji polom na celi nemški fronti. Pred kratkim zaprl je neki Costa, danes pa ja napovedal konkurs mestni odbornik in zagrizeni nemški kutar G. Schmidl, čegar pasiva znašajo okolo 170.000 gld. Prizadetih je mnogo Celjskih firm in majo se že nekaj v okolici. Kaj pa naj mi zdaj porečemo? Nič,

kakor: „Svoji k svojim!“ Škoda, da nimamo v tej vrsti zdaj pravih konkurentov.

— (Železnica iz Velenja v Spodnji Dravobreg.) Minuli teden bila je v Mislinji vasi v Slovenjegraškem okraji železniška konferenca okrajnega zastopa Slovenjegraškega, katere so se udeležili: zastop mestne občine Slovenji Gradec, okrajni zastop Šostanjski in mnogo veletržcev in industrijalcev iz okolice. Zborovanje je vodil č. g. dekan dr. Šuc, ki je pozdravil navzoče imenom okrajnega zastopa Slovenjegraškega in razložil veliko važnost te železnice. Navzoči so podpisali precejšnje vsote. Okrajni zastop Slovenjegraški 30 000 goldinarjev, Šostanjski 10 000 gld., g. Daniel pl. Lapp iz Velenja 50.000 gld., tovarnar J. Farski 10 000 gld., graščakinja g. Ana Poglayen v Mislinji vasi 30.000 gl. itd. Sklenilo se je, da se pošlje deputacija do deželnega glavarja in do deželnega odbora, da podpirata ta železniški projekt. Nova progá bi posebno potem postala jako važna, ako se dodela zveza mej Savinjsko progo iz Polzele do kranjske meje in od tu naprej do Kamnika. Potem bi se južna železnica kranjska kaj ugodno vezala s Koroško.

— (Visoka starost.) V Očeslavcih na Štajerskem umrl je te dni bivši kolar Jožef Treibler v redki starosti 102 let. Žena njegova umrla je malo preje v 80. letu svoje dobe. Dve hčeri pokojnega sta tudi že precej priletni. Poslednji čas oglušil je stavec in se težko premikal.

— (Prestop k pravoslavju.) Piše se nam iz Trsta: Dne 26. avgusta prestopili so v tukajšnji pravoslavni cerkvi pri sv. Spiridijonu gospod Fran Kravos, njegova soproga Katerina in njijini otroci Elvira, Ciril in Zora, k pravoslavju. Gospod Kravos, znan kot odločen narodnjak, je rodod iz Rfenberga, soproga njegova pa iz Bovca.

— (Umrli je) v Bagu vrli hrvatski narodnjak Nikola Pavelić, veletržec in agent hrvatsko ogerskega parobrodarskega društva na Reki v najlepši moški dobi. Bil je izredno delaven in se je trudil, da s trgovino oživi hrvatsko Primorje. N. v m. p.!

— (Glasbena zapuščina hrvatskega skladatelja Lisinskega) Po inicijativi predsednika „Kola“ g. Frana Arnolda in s podporo biskupa Strossmayerja posrečilo se je pevskega društvu „Kolo“ v Zagrebu nakupiti od g. Ogojana pl. Štrige vso glasbeno zapuščino Vatroslava Lisinskega za ceno 400 goldinarjev.

— (Redek porod.) V Peterancu na Hrvatskem v Koprivniškem okraji rodila je neka Tereza Kašič živa ženska dvojčka, ki sta od rame do konca nog popolnoma skupaj zraščena.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. avgusta. Profesor veronauka na mali gimnaziji v Ljubljani, Tomo Zupan, je imenovan profesorjem veronauka na veliki gimnaziji v Ljubljani.

Dunaj 29. avgusta. „Wiener Abendpost“ javlja oficijozno: Bakterijološka preiskava je dognala, da je neki delavec mestnega skladišča umrl v Franca Jožefa bolnici za kolero.

Rim 29. avgusta. „Riforma“ napada vlado, da ni izposlovala za Aiguesmortske dogodbe primerne satisfakcije ter naznanja, da so razni poslanci zahtevali, naj se takoj skliče parliament.

Nancy 29. avgusta. Večje število v kamnolomih delujočih Italijanov popustilo delo iz strahu pred grožnjami francoskih delavcev.

Strassburg 29. avgusta. Cesar Viljem pride dné 1. septembra k vojaškim vajam, pa se v Strassburgu ne bo ustavil, ker je tu pri zadnjih volitvah bil voljen socijalistišk poslanec.

Madrid 29. avgusta. Tukaj in v raznih baskijskih mestih bile velike demonstracije zoper vlado in za samostalnost baskijskih provincij. Pred hôtelom, kjer stanuje ministerski predsednik Sagasta, bili veliki izgredi. Vojaštvo streljalo. 40 oseb ubitih, 20 ranjenih. Kraljica-regentinja se pripravlja za odhod v Madrid. Vlada misli razglasiti obsedno stanje. Razburjenost nepopisna.

Washington 29. avgusta. Poslanska zbornica vzprejela z 239 proti 110 glasom Wilsonov predlog, razveljaviti Shermanov, nakupovanje srebra na državni račun določujoči zakon. Predlog pride sedaj pred senat.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati bolesi utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri tganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (18—12)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
 2 gld. 30 kr.; za četrť leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:
28. avgusta.
Pri **Malič**: Pavich iz Zadra. — AVerone, Killič, Herzl, Schmaederbeck z Dunaja. — Sonenberg iz Celja. — Bosanije iz Budimpešte. — Cesare, Testin iz Trsta. — Trček, Vessel iz Maribora. — Doganotz iz Velikih Lašč. — Abeles iz Zagreba. — Stupar iz Lesc.
Pri **Slonu**: Pick iz Zadra. — Rauman, Taussig, Waller, Kohn, Stark z Dunaja. — Weiss iz Gradca. — Kovachič in Sv. Lucije. — Pickl iz Št. Vida. — Dekleva iz Ljubljane. — Weider iz Kranjske Gore. — Rumel iz Višnje Gore. — Detela iz Doba.
Pri **južnem kolodvoru**: Spitz, Abeles iz Trsta. — Sardeti iz Šmarja.
Pri **bavarskem dvoru**: Erker iz Skrila. — Sekutej iz Feldkircha. — Staroruper s Kraja. — Piazentini iz Nussdorfa. — Pečnikar iz Logateca. — Bendina iz Inomosta.

Umrli so v Ljubljani:
26. avgusta: Viljemina Elsner, davkarskega kontrolorja udova, 78 let, Poljanska cesta 37, ostarelost.
27. avgusta: Ljudevit Rakar, črevljarjev sin, 4 leta, Tržaška cesta št. 27, škrlatica.
28. avgusta: Leopold Smole, črevljarjev sin, 9 mesecev, Opekarska cesta št. 9, želodčni in črevesni katar.
V deželni bolnici:
26. avgusta: Janez Pipan, gostač, 53 let, pyaemia. — Jožef Vidmar, gostač, 58 let, pyaemia chron. — Ivana Prestor, gostačeva hči, 14 let, jetika. — Anton Štrukel, gostač, 73 let, ostarelost. — Franca Balant, gostija, 47 let, jetika.
27. avgusta: Franca Štepic, delavka, 60 let, paralysis cordis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. avg.	7. zjutraj	737.7 mm.	13.0° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. popol.	737.7 mm.	18.6° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.8 mm.	14.6° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 15.4°, za 2.1° pod normalom.

MESNI EKSTRAKT MAGGI po 8 in 5 krajcarjev

Hiša na prodaj.
 Jednonadstropna hiša v nekem gorenjskem mestecu, blizu treh cerkva, v kateri je gostilna in ki je pripravna za vsako obrt, se prodaja za 3300 gld.
 Več pove iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“. (883—1)

Št. 7542.
 Razpis.
 (833—3)

Za **Kranjsko** se razpišejo sledeče
službe okrožnih zdravnikov
 in sicer:
 a) **z letno plačo 800 gld.:**
 1.) v Bohinjski Bistrici; 2.) v Črnomlju; 3.) v Kočevski Reki; 4.) v Senožečah; 5.) v Železnikih;
 b) **z letno plačo 600 gld.:**
 6.) na Brdu; 7.) v Logatcu; 8.) v Postojni.
 Prosilci za jedno teh mest vložé naj svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani
do dné 10. septembra 1893. l.
 ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.
Od deželnega odbora kranjskega
 v Ljubljani, dné 9. avgusta 1893

Dunajska borza
dné 29. avgusta t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 96.40	—	gld. 96.80
Srebrna renta	96.25	—	96.15
Zlata renta	118.55	—	118.30
4% kronska renta	96.15	—	96.15
Akcije narodne banke	977—	—	978—
Kreditne akcije	332.80	—	331.25
London	126.30	—	126.40
Napol.	9.97 1/2	—	9.98
C. kr. cekini	6—	—	6—
Nemške marke	61.77 1/2	—	61.82 1/2
Italijanske lire	45—	—	—
Papirnat rubelj	1.30	—	—

Zahvala.
 Za mnoge, od vseh strani došle dokaze so-
 čutja povodom bolezní in smrti našega nepozab-
 nega soproga, oziroma očeta, deda, brata in tasta,
 gospoda
Ivana Nep. Horak-a
 za mnoge dragemu pokojniku od raznih korporacij in posameznikov darovane krasne vence in za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu izrekamo svojo najodkritosrčnejšo zahvalo. Osobito se za-
 hvaljujemo preč. duhovščini in redu usmiljenih sester, c. kr. državnim uradnikom, deželnemu od-
 boru zastopnikom trgovske in obrtniške zbornice in mestnega občinskega sveta, deželnim in mestnim uradnikom, obrtnemu pomočnemu društvu, obrtnemu društvu za Kranjsko, društvoma „Sokol“ in „Slavec“ in „Katoliškemu društvu rokodelskih pomočnikov“ in še posebno zahvalo izrekamo pevcem za prekrasno in ganljivo petje. Vsem skupaj in vsakemu posebej, kdor je rajnkemu izkazal poslednjo čast, bodi še jedenkrat izrečena najprisrčnejša zahvala.
 V Ljubljani, dne 28. avgusta 1893.
 (884) **Žalujoči ostali.**

Priporočilo.
 Niže podpisani posestnik
strižnice in barvarnice
sukna
 na Kongresnem trgu št. 5
 se p. n. občinstvu priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. Prevzema v barvanje tudi staro obleko celo ali posamezno ter izvršuje točno in po najnižji ceni. (857—5)
 Z odličnim spoštovanjem
A. Belič
 barvarija in strižnica
 Kongresni trg št. 5.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.
Izvod iz voznega reda
 veljavnega od 1. junija 1893.
 Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi ozna-
 čeni so v **srednjeevropskem času.**
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).
 Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pon-
 tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj,
 čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-
 Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf,
 Paris, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare,
 Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane,
 Dunaj via Amstetten.
 Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pon-
 tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj,
 čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-
 Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.
 Ob 11. uri 50 minut dopoludne osebni vlak v Trbiž,
 Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
 Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž,
 Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Bu-
 dejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare,
 Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
 Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via
 Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih
 varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solno-
 grada, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee,
 Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am
 See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzens-
 feste, Trbiža.
 Ob 11. uri 27 minut dopoludne osebni vlak z Dunaja
 via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Kar-
 lovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic,
 Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pon-
 tabla, Trbiža.
 Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja,
 Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla,
 Trbiža.
 Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljub-
 nega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).
 Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
 " 2. " 05 " popoldne v Kamnik.
 " 8. " 50 " zvečer v Kamnik.
 " 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in
 praznikih).
Prihod v Ljubljano (drž. kol.).
 Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
 " 11. " 15 " dopoludne iz Kamnika.
 " 8. " 20 " zvečer iz Kamnika.
 " 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in
 praznikih.)
 Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani
 za 2 minuti naprej. (12—186)

Stanovanje.
 Samec išče v kaki mirni ulici v Ljubljani dve
 manjši ali jedno veliko, svetlo, nemeblovano sobo.
 Ponudbe naj se pošiljajo upravnštvu „Slov. Naroda“.

Zlata ura za dame
 izgubila se je včeraj na potu od Rimske ceste
 do Trnovskega mostu. — Tisti, ki jo je našel, blago-
 voli naj jo proti primerni nagradi oddati pri upravnštvu
 „Slov. Naroda“. (882)

da, če se z vrelo vodo polije, hipoma izborno, močno juho. Dobiva se tudi v pušicah po 10 komadov pri **PETRU LASSNIKU.** (21)




Na cesarja Jožefa trgu.
Karla Gabriela
 veliki svetovnoznani
panoptikum in anatomiški muzej.
Velikanska razstava
 umetnin, ki se doslej tu še niso videle, in sicer ceroplastičkih
 (iz voska), slikarskih in kiparskih in iz tvorilne mehanike.
 Najnovejše,
 kar se je doslej
 podajalo v tem
 genreu.
 Priznano največja
 in najbogatejša
 razstava te vrste,
 ki potuje po svetu.
 Več kot 1000 števil.
 Razstava je v nalašč za to zgrajeni, več kot 600 kvadratnih metrov obsežni lopi ter jo
 čarobno razsvetljuje kakih 200 plinovih luči.
 Odprta vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.
 Panoptikum pristopen je za gospe, gospode in otroke, anatomični
 muzej pa le za odrasle osebe. (839—11)
 Vsak
 torek in petek
 popoldne
 (izvemši praznike) je ta
 anatomični oddelek
 zgolj za dame
 odprt.
 Vstopnina:
 za panoptikum 20 kr.,
 otroci plačajo 10 kr.,
 za oba oddelka in za
 posebni kabinet 30 kr.,
 vojaki do narednika pla-
 čajo 15 kr.